

SVETA DEŽELA - POTOPIS

Ko je prišel bliže in zagledal mesto, se je zjokal nad njim. Rekel je: "O, da bi tudi ti na ta dan spoznalo, kaj ti prinaša mir, takó pa je prikrito tvojim očem. Prišli bodo nadte dnevi, ko te bodo sovražniki obdali z okopi, te oblegali in stiskali z vseh strani. V tla bodo poteptali tebe in tvoje otroke v tebi in ne bodo pustili kamna na kamnu v tebi, ker nisi spoznalo časa svojega obiskanja." Lk 19, 41-44

24. 4. 2023 – 10. dan, dopoldne: Jeruzalem, cerkev svete Ane, Dominus Flevit

"To je naš zadnji dan v Sveti deželi," se zavem zjutraj, ko odprem oči. Otožno pogledujem proti kovčku, ki že čaka, da ga umaknem iz sobe... Po jutranji sveti maši v Božjem grobu se napotimo v cerkev svete Ane. Ruševine okoli svetišča razkrivajo, da je bilo v tem delu Jeruzalema nekoč kopališče. Tu se je dogajalo tisto plivkanje vode. Naša vodnica sestra Darjana nas spomni na Božjo besedo - Jn 5, 1-16, kjer je opisan dogodek, ki se je zgodil na tem kraju, torej v kopališču imenovanem Betésda. Judje so razumeli, da takrat, ko se pojavi plivkanje vode, pride Božji angel. Tu pa je bil neki človek, ki je bil hrom že 38 let, a vedno so ga vsi prehiteli, ko se je pojavilo plivkanje. **Jezus mu je rekel: "Vstani, vzemi svojo posteljo in hodi!" Jn 5, 8.** Ampak, ker je bila s tem čudežnim ozdravljenjem kršena sobota in ker s tem dejanjem Jezus nakaže, da Bog dela tudi v soboto, so ga Judje še bolj preganjali in ga želeli umoriti.

Tradicija govori, da sta Joahim in Ana, Marijo dala v tempelj. V tistem času so 3 leta stare deklice dali v vzgojo v tempelj, kjer so ostale do 12 leta. Tem deklicam so kasneje, ko so odrasle, izbrali plemenite može. To se je zgodilo takole: eno leto pred zaroko so mladi fantje prejeli vejico, prav tako pa tudi dekleta. Če je vejica vzcvetela pri obeh, sta postala par. Na ta način je bilo razumljeno, da je par izbral Bog.

Cerkev svete Ane je znana po svoji akustiki. Že, ko vstopamo vanjo, nas vse prevzame prelepo petje ameriških romarjev. Peli so pesem "Amazing grace", ki jo Slovenci poznamo pod imenom "O, nepričakovani dar". V nekaj minutah je bilo odločeno, da bomo zapeli tudi mi. Ko Američani zaključijo, se postavimo v zbor in zapojemo pesmici: "Dajte mi zlatih strun" in "Marija skoz življenje". Ogledamo si potem še kapelico Marijinega rojstva in se na samem kraju še malce pomudimo...

Nastopil je čas, ko smo nekaj ur lahko prosti. Po želji, tako kot vsak želi, se lahko sprehodimo po mestu Jeruzalem. Pridružim se skupini, ki se formira za vzpon na Oljsko goro. Oljska gora ni en sam vrh, pač pa nekakšen hrbet iz več vzpetin. Mala četa se nas lepo v vrsti napoti proti cerkvi Dominus Flevit, kar pomeni "Gospod je jokal": **"Jeruzalem, Jeruzalem, ki moriš in kamnâš tiste, ki so poslani k tebi! Kolikokrat sem hotel zbrati tvoje otroke kakor koklja svoja piščeta pod peruti, pa niste hoteli! Zato bo vaša hiša zapuščena. Povem vam: ne boste me videli, dokler ne porečete: 'Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu.'"** Lk 13, 34-35

Dominus Flevit se nahaja nad Getsemanijem, od tu pa se razprostira panoramski razgled na mesto. Še posebej lepo se vidi starodavna ploščad, ki jo judje imenujejo Tempeljski grič, muslimani pa Veličastno svetišče – "Dome of the Rock" Opisni prevod bi bil "Hiša na skali". Ta ima zlato kupolo, ki je tako veličastna in velika, da se vsak pogled, hoče ali noče, ustavi na njej. Ne daleč stran se lepo vidi tudi muslimanska mošeja Al – Aqsa, katere kupola je srebrna.

Jeruzalem

Očarana nad razgledom nisem vedela, da bom že čez nekaj ur stala med obema kupolama in občudovala stebre, postavljene v Herodovem času. Adrenalin, prerivanje v ozkih ulicah, nakup tradicionalne črno bele rutke s cofki, kava sredi mesta ... Vse to me je čakalo v nadaljevanju dneva, le da tega na Oljski gori, pri Dominus Flevit, še nisem vedela...

Zapisala Mojca Erzar, predstavnica skupnosti Romar